

29th August 1970] [திரு. ஒ. பி. ராமன்]

5,000 ரூபாய் செலவு செய்து கிணற்றை வெட்டி, ஒரு 2,500 ரூபாய் செலவு பண்ணி பம்ப்செட்டுப் போட்டால், அவன் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்கிறான். 5, 6 இலட்சம் கிணறுகளைத் தோண்டிவிட்டு பம்ப்செட்டுகளைப் போட வேண்டுமென்றால், பொருள்கள் இருக்காதே? வாரியம் என்ன செய்வது? அதுவும் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களிடம் ஒன்றை நான் எதிர்பார்த்தேன்; இவ்வளவு முற்போக்கான காரியங்களை விவசாயத்திற்கும், தொழிலுக்கும் செய்ய வேண்டுமானால், எந்த வகையிலே இந்த மின்வரியை உயர்த்துவது என்பதற்குப் பல யோசனைகளைக் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், யாருமே அப்படிச் சொல்லவில்லை. அது எல்லாம் இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் தமிழ் நாடு அரசு மின் சக்தியைப் பெருக்கி, நல்லதைத் தன்னால் ஆன மட்டும் மக்களுக்குச் செய்யும் என்ற உறுதியைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நான் தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுபற்றிக் கேட்டேன்; அதற்கு அமைச்சர் அவர்களிடையே பதில் என்ன என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஒ. பி. ராமன் : அது தான் நல்லதை எல்லாம் செய்வோம் என்று சொன்னேனே. எது, எது மக்களுக்கு நல்லதோ அதையெல்லாம் செய்யும் இந்த அரசு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

VII. DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1970-71

MR. CHAIRMAN : We will take up the discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மாண்புமிகு உதவி சேர்மன் அவர்களே, இன்று இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே துணை மானியக் கோரிக்கை 1,94,00,000 ரூபாய்க்குக் கேட்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் துணை மானியக் கோரிக்கை என்றால், அவசரக் காரியங்களுக்காக ஏற்படுகின்ற செலவுகளை சர்க்காரே செய்துவிட்டு பின்னர் அதைச் சட்ட மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதை நிறைவேற்றுவது என்பதாகும். இது ஒரு சம்பிரதாயம். இருப்பினும் கூட இதற்கு முன்னதாக 10 கோடி, 20 கோடி என்று துணை மானியக் கோரிக்கை வருவதைவிட, இப்பொழுது குறைந்த அளவிலே இருக்கிறது. இன்னும் இதைவிடக் குறைந்த அளவில், தவிர்க்க முடியாத காரியங்களுக்குச் செலவு செய்துவிட்டு, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்தால், நல்லது என்று இந்த அரசுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக, பல அலுவல்களைக் கவனிச்சக் கூடிய துணைப் பதிவாளர்கள், அவர்கள் வேலையின் நிமித்தமாக, வேலைகளைத் திறம்பட கவனிப்பதற்காக, எட்டு ஜீப்புகள் வாங்குவதற்காக ரூபாய் 1,97,700 இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமான ஜீப்புகள் தமிழக அரசிடம் இருக்கின்றன; எல்லா டிபார்ட்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[29th August 1970]

மெண்டுகளிலேயும் ஜீப்புகள் இல்லாத இடமே இல்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது, இந்த ஜீப்புகளையெல்லாம் அதிகாரிகள் அவரவர்கள் பொதுக் காரியங்களுக்காக, அரசுக் காரியங்களுக்காக உபயோகப்படுத்துவதை விட்டு, இன்றைக்கு அவர்கள் சொந்தக் காரியங்களுக்காக உபயோகப்படுத்துவதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, எங்கெங்கே அதிகமான ஜீப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த ஜீப்புகளை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலித்து இது தேவைதானா என்று பார்த்து, அதையெல்லாம் வாங்கி மற்ற அரசுக் காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் இந்த அரசுக்குக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இது தேவையில்லாத ஒன்று. இதுவரை எத்தனை ஜீப்புகள் கூட்டுறவுப் பதிவாளர்கள் மூலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

5-30
p.m.

ஜீப்புகளுக்காக 1,91,000 ரூபாய் செலவழிப்பது நியாயமாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஜீப்புகளை அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதை நாம் பார்க்கும்போது, அது அவ்வளவு எளிதாகப் போய்விட்ட பிறகு, ஜீப்புகள் வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிப்பது, வேலையின் நிமித்தமாக என்று காரணம் காட்டுவது நல்லதல்ல என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலையை முறைப்படுத்துவதற்காக, மேம்பாடு செய்து எல்லாவற்றையும் கவனிப்பதற்காக, சென்னையில் தலைமை ஆபிசை வைத்து நடத்துவதற்காக சர்க்கரை அதிகாரி என்ற ஒருவரை நியமித்து அவருக்கு இங்கே ஆபீஸ் ஏற்படுத்தி அதற்கான செலவுகளை அரசு மேற்கொள்வது நல்லதல்ல என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், சர்க்கரை ஆலைகளில் ஏராளமான லாபம் வருகிறது. அவர்களிடத்திலே பணத்தை வாங்கி இந்த சர்க்கரை அதிகாரி, சர்க்கரை ஆபீஸ் போன்றவைகளுக்குச் செலவிடப்படுகிறதா அல்லது தமிழக அரசிலிருந்து வருகின்ற வருவாயிலிருந்து செலவழிக்கப்படுகின்றதா என்பதை இங்கே குறிப்பிடவில்லை. இதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நாட்டு மக்களின் பணத்தை சர்க்கரை அதிகாரியின் மீதும், அவர் இருக்கும் இடத்தின் மீதும் செலவழிப்பது சரியல்ல என்று நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்கு நெல்லிக்குப்பம் ஆலையில் ஏராளமான பணம் குவிந்து கிடக்கிறது. லட்சக் கணக்கான பணத்தை “ரிசர்வ் பண்டு” என்று வைத்திருக்கின்றார்கள். அதைப்போல் மற்ற சர்க்கரை ஆலைகளிலே நிறையப் பணம் இருக்கின்றது. இதற்கு இவர்கள் மூலமாகப் பணத்தை வாங்கிச் செலவழித்தால் நல்லது. கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளாக இருந்தாலும், அல்லது தனியாருடைய சர்க்கரை ஆலைகளாக இருந்தாலும், அவர்கள் மூலமாகவே பணத்தை வாங்கி இவர்களுக்குச் செலவு செய்வது சரி என்று அரசுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ் நாடு அரசுப் போக்குவரத்துப் பேருந்துத் துறை நிர்வாகத்தை 4 மண்டலங்களாகப் பிரித்துச் சீர் செய்ய 1,41,051 ரூபாய் இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அந்த அதிகாரிகள் பணி செய்வதற்காக இரண்டு அம்பாசிடர் கார்கள்,

29th August 1970] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

7 ஜீப்புகள் வாங்குவதற்கு 1,30,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது வேண்டியதுதானா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு அரசுப் போக்குவரத்துப் பேருந்துத் துறை இருக்கிறதே, அது தோல்வி அடைந்துவிட்டது. சர்க்கார் பஸ் சரியாக நடக்கவில்லை. எங்கே சென்றாலும் சர்க்கார் பஸ்கள் சரியாக ஓடாமல் ஆங்காங்கே நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவேதான் அது சரியாக நடைபெறவில்லை. அது தோல்வி அடைந்துவிட்டது. ஆகவே சர்க்காருக்கு இந்த நேரத்தில் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலம் பூராவும் பஸ்ஸை சர்க்கார் எடுத்துத் தர சரியில்லை. வேண்டுமானால் நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பஸ்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, தமிழகம் பூராவும் போகின்ற நீண்ட தூர பேருந்துகளையெல்லாம் தனியாரிடத்தில் விட்டு விடுவது நல்லது என்றுதான் சொல்கின்றேன். ஏனென்றால் சரியாக நடக்கவில்லை. நட்டமும் வருகின்றது. மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த சர்க்கார் பஸ்ஸை நம்பி எந்த ஊருக்கும் போக முடிவதில்லை.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : ஆன் எபாயிண்ட் ஆப் இன்ஃபர்மேஷன். இது திரு. எத்திராஜுலு அவர்களுடைய தனி எண்ணமா அல்லது அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் கருத்தா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : எந்தக் கட்சியானாலும், மக்களுக்குச் சரியில்லை என்றால் விட்டுவிட வேண்டியதுதான், இது அத்தனையும் மக்கள் பிரச்சனைகள். இது என்னுடைய கருத்து. கட்சிக்கு உட்பட்ட தல்ல.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே லாபம் தருவது வெளியூர் பஸ்தான். யார் “ரன்” பண்ணினாலும் டவுனிலே ஓடுகிற பஸ்ஸில் நஷ்டம்தான். “நோ லாஸ் நோ பிராஃபிட் பேசி” சிலே விடலாம் என்றாவது சொல்லியிருக்கலாம். வெளியூர் போகிற பஸ்களை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்வதால் திரு. எத்திராஜுலு அவர்களுக்கும் தனியார் துறை முதலாளிகளுக்கும் தொடர்பு உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்படிச் சொன்னதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துச் சர்க்காருக்குச் சொல்கின்றேன். முதலில் சர்க்கார் பஸ் நிர்வாகத்தை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவராலும் முடிந்ததோ, முடியவில்லையோ தெரியாது. இப்பொழுது மூன்றாவதாக, பாவம், நமது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள். . .

THIRU V. THANGAPANDIAN : Sir, on a point of order, may I know, Sir, whether the word ‘பாவம்’ is parliamentary or unparliamentary? I want to know the ruling of the Chair.

[29th August 1970]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. இவர்களிடத்தில் கடைசியாக வந்திருக்கிறதே, இப்படி 3 இடந்தாண்டி வந்திருக்கிறதே, இதைச் சரிவர நடத்த முடியவில்லையென்ற காரணத்தினால், இன்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், இன்றைக்கு அமைச்சராக வரக்கூடிய தகுதி உடையவர்கள் என்பது யாருக்கும் தெரியாததல்ல. நன்றாக நடத்த வேண்டுமென்றால், ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள், சர்வ கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லோரையும் போட்டு நீங்கள் தலைவராக இருந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை ஒருவராலும் சரிவர நடத்த முடியவில்லை. மக்கள் படுகின்ற அவதி, இதை நம்பிப் போகின்றவர்கள் கதி பற்றிச் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் செலவு செய்துவிட்டு குறித்த இடத்துக்குப் போக முடியாமல் அவதிப்படுகின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக் பாஷா : சர்வ கட்சி உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கமிட்டி அமைத்து, விசாரித்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். அப்படிக் கமிட்டி அமைப்பதைவிட நமது நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் நல்ல ஆலோசனை சொல்வார்களேயானால், நிச்சயமாக அதை எடுத்தக் கொள்வோம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இது ஆலோசனைதான். இதை அமைச்சரே தலைவராக இருந்து நடத்தினால், உங்களுக்கும் அதிகமான சிரமம் இருக்காது. ஆகவேதான் இந்தப் பேருந்து விஷயத்தில் அரசு சரியாக நடக்காமல் தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதற்கு என்னைப்பற்றித் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. இல்லாவிட்டால் ஒரு மாதம் இடைவெளிவிட்டு ஒடுகின்ற பஸ்களையெல்லாம், எந்த எந்த பஸ்கள் ஓடமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றதோ, அவைகளையெல்லாம், சீர்படுத்தி மக்களுக்குத் தெரிவித்து ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு சரியாக ஓடும் என்ற உத்தரவாதத்தையாவது இன்றைக்கு அமைச்சர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அப்படியானால் எல்லா பஸ்களையும் ஒரு மாதத்திற்கு நிறுத்திவிடலாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அதை நிறுத்தி, மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து ஓடச் சொன்னால், ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு இந்த பஸ்ஸை விடுவதில் ஆட்சேபணையில்லை. சரியாக நடக்கவில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரை செங்குளம் இணைப்பு நீதி மன்றத்திற்கு தேக்கு மரம், எஃகு நாற்காலி, அல்மைரா வாங்க ரூ. 3,38,000. நாற்காலி வாங்க, ஏன் இவ்வளவு தொகை, இது யார் போட்டது என்றே தெரியவில்லை. இதைக் கேட்பதற்கு யாரும் இல்லையா?

29th August 1970]

திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவர் அவர்களே, இதுவே போதாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை உறுப்பினர்கள் தலையிட்டுக் கெடுத்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நான் கெடுக்கவில்லை. இன்னும் எத்தனையோ காரியங்கள் இருக்கின்றன. ரூ. 3,38,000-க்கு நாற்காலிகள் வாங்குவதற்கு நான் தடையாக இருப்பதாக நினைக்க வேண்டாம். இதைவிடப் பன்மடங்கு முக்கியமான காரியங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நல்லவிதமாகப் பரிசீலித்துச் செலவு செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மதுரை மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வழக்குரைஞர்கள் மீது அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு ஆத்திரம் கூடாது. எங்களுக்காக அவர்கள் வாதாட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 40 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 3 லட்சம் இதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. 40 லட்சத்தோடு 3 லட்சத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கோபம் கொஞ்சம் குறையும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : 3,38,000 ரூபாய் நாற்காலி போன்றவைகளுக்கு என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 40 லட்ச ரூபாய்க்குக் கட்டிடம் கட்டி, நீதிபதிகளும் வழக்குரைஞர்களும் தரையிலே உட்கார்ந்து வாதாடலாம் என்று சிபாரிசு செய்தால், ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அது சர்க்கார் முடிவு செய்ய வேண்டிய காரியம். நாம் கீழே உட்காருங்கள் என்றால், அவர்கள் கீழேதான் உட்கார வேண்டும். சட்டம் போடுவதற்கு நம்மிடத்திலே அதிகாரம் இருக்கிறது.

அடுத்தது : வேலூர், பாளையங்கோட்டை, கோயம்பத்தூர் ஆகிய சிறைச்சாலைகளில் நீரடி கழிவிடம் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ரூ. 2,28,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் மத்திய சிறையிலே இந்த நீரடி கழிவிற்கு இடமில்லை. இன்று இரவு அடைத்து விட்டால், நாளைக் காலை வரையில்...

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : எல்லாச் சிறைச்சாலைகளுக்கும் “பேஸ்ட் புரோக்கிராம்” என்ற முறையிலே கக்கூஸ்களுக்கும், கழிவுநீர் இடங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருக்கின்றோம். மொத்தமாக “சேங்ஷன்” ஆகியிருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் செலவழிக்கின்றோம். ஆகவே சென்னைக்கும் நிச்சயம் செலவழிப்போம். சென்னையிலே கார்ப்பரேஷனோடு இணைத்துக் கொள்வதா, தனியாகச் செய்து கொள்வதா என்ற கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. அது தீர்ந்தவுடன், கனம் அங்கத்தினர்கள் அங்கே சென்று வந்த காரணத்தினால், நிச்சயம் அதைக் கவனிப்போம்.

[29th August 1970]

5-40
p.m.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நான் சென்று வந்த காரணத்தினால்தான் சொல்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டின் தலைநகரிலேயே இப்படி இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : இப்போது மட்டும் புதிதாக இப்படி இல்லை. 20, 25 ஆண்டுகளாக, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே இப்படித்தான் இருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அதைச் சரியென்று சொல்லவில்லை. தவறு எப்போது நடந்தாலும் தவறுதான். இதை உடனடியாக மாற்றியமைப்புகள் என்றுதான் சொல்கிறேன். இதற்கென்று அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சாவூரிலே 5 அறைகள் கொண்ட “சர்க்கூட் ஹவுஸ்” இரண்டு லட்ச ரூபாயிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. தென்றற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரிலே “சர்க்கூட் ஹவுஸ்” இல்லை. இதைப் பற்றிப் பல முறை அமைச்சர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு வரும் அமைச்சர்கள் கலெக்டரின் பங்களாவில் தங்குவதால், எப்பொழுதும் கூட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கலெக்டரால் சரிவர வேலையைச் செய்ய முடியவில்லை.

அடுத்து, 5 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே உத்தமபாளையம் குமிழி ரோடுகளை அகலப்படுத்தப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வர வேற்கக்கூடிய ஒன்று. இங்கு பாதைகள் அகலமாக இல்லாததால், இரண்டு விபத்துக்கள் சம்பத்திலே ஏற்பட்டன. ஒரு விபத்தில் பாதிக் கப்பட்டவர்களுக்குத் தனியார் கம்பெனி 82 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்தது. அங்கு ரோடுகள் அகலமாக இல்லாததால், அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அதில் அரசு அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆட்டோ ரிக்ஷா சங்கத்திற்கு அரசாங்கம் 6½ லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. இதேபோல கை வண்டி, மாட்டு வண்டி, இரட்டை மாட்டு வண்டி, குதிரை வண்டி வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் என்ன குறைபாடு என்றால், அவன் எந்தக் கட்சிக்காரன், தங்களுக்கு வேண்டியவனா, இல்லையா, என்று பார்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். திரு. எத்திராஜுலு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவனா, அவனுக்குக் கொடுக்காதே என்று இப்படிப் பார்த்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. எத்திராஜுலு காங்கிரஸ்காரன், அவன் தலைமையிலே இயங்குகிற சங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்ற தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் சர்க்கார் கட்சியின் தலைவர், ஒரு கட்சியின் தலைவர் அல்ல என்று. அது போற்றப்பட வேண்டிய விஷயம். இம்மாதிரி இனிமேல் நடக்காத முறையிலே காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

29th August 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் நல்ல விஷயங்களைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் அளிக்க வேண்டிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையிலே இல்லை. அவர் இல்லாமல் இருப்பதற்குச் சமாதானத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லாவிட்டாலும், நாளை இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை எல்லாம் படித்துவிட்டுத்தான் பதில் சொல்வார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இப்பொழுது இல்லாமல் இருப்பதற்குச் சமாதானம் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அவையைப் புறக்கணிப்பதாக இருக்கிறது. அதனால் காரணத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : நிதியமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே, சபையை அவமதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே இங்கே வராமல் இல்லை. அவர்கள் அவசர, சொந்தக் காரியமாக குன்னூர் சென்றிருக்கிறார்கள். நாளை நகரத்திற்குத் திரும்பி விடுவார். வந்த பிறகு திங்கட் கிழமை இந்த நடவடிக்கைகளைப் படித்து விட்டுத்தான் பதிலளிப்பார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : ரிக்ஷா, குதிரை வண்டி, மாட்டு வண்டி வைத்திருப்பவர்களுக்கு அரசு உதவி செய்தால், அவர்களுடைய சஷ்டம் சிறிது நீங்கும்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் எந்தெந்தச் சங்கங்களுக்குத் தலைவராக இருக்கிறார் என்று அறிவித்து ஒரு பட்டியல் கொடுத்துவிட்டால், சௌகரியமாக இருக்கும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அந்தப் பட்டியலை வைத்துக்கொண்டு கொடுக்காமல் இருப்பதற்காகவா? அப்படிச் செய்தால், எதிர்காலத்தில் நீங்கள் வராமல் போய்விடுவீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது அப்படிச் செய்ததால்தான், உங்கள் கட்சி இன்றைக்கு வராமல் போய் விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர் விளக்க வேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : எங்கள் கட்சி அப்படிச் செய்ததனால் வராமல் போயிருக்கலாம். அதே தவறை நீங்களும் செய்ய வேண்டாமென்று தான் இதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, வேலூரிலே ஆசிரியர்கள் சங்கத்திற்கு என்று கட்டிடம் கட்டிக் கொள்ள ரூபாய் 50 ஆயிரம் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத் தக்கது. இதேபோல மற்ற இடங்களிலும் ஆசிரியர்கள் சங்கத்திற்குக் கட்டிடம் கட்டிக்கொள்ள நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[29th August 1970]

அடுத்து, சட்டசபை விடுதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பவும் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்திப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்ட சபை விடுதி என்றால், சட்ட சபை உறுப்பினர் களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை இருக்கிறதோ அவ்வளவு மரியாதை இருக்க வேண்டும். என்னுடைய எண்ணத்தில், இப்போது அப்படி இல்லை. சட்ட சபை விடுதியிலே தங்குவதற்கே பயமாக இருக்கிறது. சட்ட சபை விடுதியில் நடக்கும் விஷயங்களைப் பற்றி நான் கேள்வி கேட்டு எழுதி அனுப்பியிருந்தேன். ஆனால் அது சபாநாயகர் அவர் களுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் ஒரு விஷயம், அதனால் அதைப் பற்றி இந்த சபையில் கேள்வி மூலமாகக் கொண்டு வரக்கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். சட்ட சபை விடுதியில் யார், யாரோ வந்து “டிரங்க் கால்” செய்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அங்கத்தினர் அல்லா தவர்களெல்லாம் “டிரங்க் கால்” செய்கிறார்கள். மௌண்ட் ரோடில் இருந்துகூட வந்து “டிரங்க் கால்” செய்து விட்டுப் போகிறார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : சட்டசபை இலாகாவைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்ட கேள்வி பற்றி இங்கே குறிப்பிடக் கூடாது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இன்றைக்கு 26 ஆயிரம் ரூபாய் டிரங்க் கால் சார்ஜ் ஆகியிருக்கிறது. அங்கே கண்காணிக்க வேண்டியவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் தான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் சட்ட சபை புதிய கட்டிடத்தில் உள்ள தொலைபேசியில் பலபேர், அதாவது அடையாளம் தெரியாதவர்கள் வந்து பேசிவிட்டுப் போவதன் காரணமாக, நிறையப் பணம் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று மெத்தக் கவலையோடு தெரிவித்தார்கள். இப்படி நடப்பது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. நான் உடனடியாகத் தலைமைச் செயலரைக் கூப்பிட்டு அந்த இடத்திற்குச் சென்று இதைப்பற்றி அறிந்து வரவும், எதிர்காலத்தில் இப்படி நடைபெறாமல் செய்வதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதை ஆராயவும் சொன்னேன். அவரும் அந்த இடத்திற்கு நேரிலே சென்று அங்கிருக்கும் சூழ்நிலைகளை ஆராய்ந்து இந்தச் சங்கடங்கள் இனிமேல் ஏற்படாதவாறு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாடுகள் இப்பொழுது ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கின்றன. இன்னும் பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடத்தில் நம்முடைய சட்ட சபை உறுப்பினர்களின் துணையோடு எந்த விதமான அசம்பாவிதமும் என்றைக்கும் ஏற்பட்டு விடாமல் இருப்பதிலே நான் மிகுந்த அக்கறை உடையவனாக இருக்கிறேன். அதிலே மிகுந்த கண்டிப்போடு இருக்கிறேன். நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் சொன்னது போல நடைபெறுமானால் அதை உடனுக்குடன் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளத் தயங்க மாட்டேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

29th August 1970]

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

அடுத்து, கடைசியாக, சென்னையிலே சலவைத் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சொஸைட்டிகள் தமிழகம் பூராவும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலேயும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் போலவே, சென்னை நகரத்திலே ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில், அவர்கள் டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ரார் மூலமாக சைதாப்பேட்டையிலே இருப்பவர்கள், “சென்னை நகரக் கூட்டுறவு பல நோக்குச் சங்கம்” என்ற ஒன்றை அமைத்து, சென்னை நகரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலேயிருந்தும் 240 பேர்களைப் பங்குதாரர்களாகச் சேர்த்து, அந்த சொஸைட்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் யோசனையின் பேரிஸ்தான் டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். எல்லாப் பகுதிகளிலேயுமிருந்து இவ்வாறு சேர்ந்த 240 பங்குதாரர்கள் தங்களுக்குத் தலா 100 ரூபாய் கடன் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லி, அவ்வாறே அந்தக் கடனைத் தர வேண்டுமென்று சென்ட்ரல் பாங்குக்கு எழுதி அனுப்பப்பட்டது. இவர்கள் எல்லாம் அங்கிருந்த தலைவரைப்போய் இது பற்றிக் கேட்டால் “சலவைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால் திருப்பி அவர்கள் கொடுப்பார்களா” என்று கேட்கிறார்களாம். இது நியாயம்தானா என்று கேட்கிறேன். பிறகு கேட்கிறார்கள், “அதற்கு சர்க்கார் “காரண்டி” கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். யார், யாருக்கு “காரண்டி” கொடுப்பது? இப்படி ஒரு சென்ட்ரல் பாங்கிலே இருக்கும் தலைவர் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி சலவைத் தொழிலாளர்கள் நாளுக்கு நாள் நடப்பதற்கேகூட நாடியற்றவர்களாகப் போகட்டும் என்ற நிலைமையிலே இந்த சென்ட்ரல் பாங்கு இங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாங்குகள் செல்வந்தர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தான் உதவி செய்கின்றதே தவிர, ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அமைச்சரிடம் கூட அதைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, ஆவன செய்யுங்கள் என்றேன்; ஆனால் அவரோ நான் இப்பொழுது அமெரிக்காவுக்குப் போகிறேன், எனவே இப்பொழுது அதைப் பரிசீலிக்க முடியவில்லை என்கிறார். நான் ஒரு மாதமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர் கவனிக்க முடியாது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறார். பாங்கைச் சேர்ந்தவர்களோ, “நங்கள் வேண்டுமானால், அமைச்சரிடம் சொல்லி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஒரு சென்ட்ரல் பாங்கு இந்த அரசுக் கட்டளையின் கீழ் இருக்கிறதா, அல்லது தன் இச்சையாக நடக்கவிருக்கிறதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த உப மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கும் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நான் நன்றி செலுத்தி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிக் தலைவரவர்களே, இந்த அவையிலே சமர்ப்பித்த 1970-71-ஆம் ஆண்டுத் துணை மதிப்பீட்டை வரவேற்று, இந்த அரசாங்கத்தின் நல்ல முயற்சிகளைப் பாராட்டிப்பேசுவதற்கு முதன் முறையாக நான் விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் ஒரு கோடியே 94 லட்சம் ரூபாய்க்கான திட்டங்களைத் தமிழக அரசு இங்கே நமக்கு அறிவித்திருக்கிறது. நம்முடைய

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

[29th August 1970]

அரசாங்கம் உலக வங்கியிடமிருந்து 72 கோடி ரூபாய் பாசனத் திட்டத் திற்காகப் பெறவிருக்கிறது என்று இந்த மதிப்பீட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் விரும்புவது, நம்முடைய மாண்புமிக் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் இங்கே பதவி ஏற்கவிருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய மாநாட்டில் பேசும்பொழுது, நம்முடைய மாநிலத்தில் எந்தெந்த மாவட்டங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் பின் தங்கிய இடம் என்று சொல்லி உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைக் கோட்டுத் தெரிவிக்கும்போது, ராமநாதபுரம் மாவட்டமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொன்னார்கள். உலக பாங்கு நம்முடைய திட்டங்களுையெல்லாம் வரவேற்று, அதற்கு நிதி ஒதுக்கி காரியங்களிலே செயல்படும்பொழுது, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கான அந்தத் தொகையைத் தர வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப்பற்றி, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் தாங்கள் அமைச்சராக வருவதற்கு முன்னதாகவே நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடிய நிதி அமைச்சராலும், மற்ற அமைச்சராக இருந்தாலும், அந்த மாவட்டம் எவ்வளவு பின் தங்கிய மாவட்டம் என்பது உலகத்திற்கே தெரிந்த உண்மை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தான் மத்திய அரசாங்கம் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பின் தங்கிய மாவட்டமாகச் சேர்த்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் உலக வங்கி 72 கோடி ரூபாய் கடன் தரும்போது, இந்த மாவட்டத்தையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று, இந்த மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியிலே பிளவைக்கல் பிள்ளை வாய்க்கால் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை இந்த சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். இன்னும் மன்னை திரு. நாராயணசாமி தமிழ் நாட்டிற்கே சோறு போடக்கூடிய மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டம் என்று குறிப்பிட்டதைப் போல, எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பிளவைக்கல் பிள்ளை வாய்க்கால் திட்டம் என்பதை இந்தத் திட்டத்திலே சேர்த்தால், எங்கள் மாவட்ட மக்களுடைய துன்பம் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே நம்முடைய நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் ஜீப்புகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அரசாங்க ஜீப்புகள் எல்லாம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பல நினைவுகளிலே பேசினார்கள் என்று நான் கருதினேன் அப்பொழுது. ஏனென்றால், இப்பொழுது நிர்வாகத்தின் எல்லைக் கோடுகளைச் சுருக்கி நிர்வாகம் வேகமாக நடைபெற வேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. உதாரணமாக கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் துறையைப்பற்றி ஒன்றை நான் சொல்கிறேன். மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரு “ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார்” போட்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது எல்லாம் அவர் திருநெல்வேலியிலே இருந்து மதுரைக்கு பஸ்ஸிலே வந்து காரியங்களைத் துரிதமாக ஆற்ற முடியாத நிலைமை இருந்தது; காரணம் அவர்களுக்கு ஜீப் கிடையாது. இப்பொழுது அவர் நான்கு மாவட்டத்திற்கும் ஒரே “ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார்” என்பதை மாற்றி, அந்த நான்கு ஜில்லாக்களையும் இரண்டாசப் பிரித்து,

29th August 1970]

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

மதுரை மாவட்டத்திற்கும் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஜாயிண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் என்றும், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களுக்கு ஒரு ஜாயிண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, ஜீப்புகளைப் பொறுத்த வரையில், அதிகமாக இந்த அரசு வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலுக்குத் தெரியும், ஒரு தாசில்தாருக்கு ஒரு ஜீப் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர் வெளியே போகவில்லை என்றால், அதைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனுக்குத் தர வேண்டும் என்ற விதி இருப்பது. அவ்வாறே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் வெளியே போகவில்லை என்றால், அதை அந்தத் தாசில்தாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. எனவே, இப்படி இரண்டு முக்கியமான அதிகாரிகளுக்கு ஒரு ஜீப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அந்த நிலைமையினை மாற்றும் வகையில், இரண்டு ஜீப்புகளை வாங்கி ஒன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனுக்கு என்றும், இன்னொன்று தாசில்தாருக்கு என்றும் கொடுக்கும் நிலைமையினைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இன்னொன்றையும் கொண்டு வர நான் விரும்புகிறேன். போலீஸ் இலாக்காவிலே டி. எஸ். பி., எஸ். பி. போன்ற மாவட்ட ரீதியிலே பணி புரியும் அதிகாரிகளுக்குத்தான் தனித் தனியாக ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயம் 5 போலீஸ் ஸ்டேஷன் களைக் கண்காணிக்கக்கூடிய ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கு ஒரு ஜீப் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர் எல்லையைச் சுற்றி ஏதாவது ஒரு இடத்திலே கொள்ளை அல்லது கொலை நடைபெற்று விடுமானால், அந்த இடத்திற்குப் போவதற்கு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் அந்த மாவட்ட போலீஸ் கண்காணிப்பாளருக்கு “போன்” மூலம் தெரிவித்து அதன் பிறகு ஜீப் வந்தால்தான், அந்த இடத்திற்குப் போசக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் அல்லாமல், இந்த அரசு ஏராளமான ஜீப்புகளை வாங்கி குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளுக்கு காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்காக அவைகளைப் பயன்படுத்தும் வகையிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துணை மதிப்பீட்டில் புதிய நிர்வாகத்தினருக்கு வேண்டிய செலவுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சர்க்கார் தொகை மிகக் குறைவு என்றாலும், அவை புதிய முறையில் இன்னும் வேகமாகச் செயல்படுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுப் பணிகள் என்று குறிப்பிடும்பொழுது 55 வயதுக்கு மேலே ஓய்வு பெற்ற பெரிய அதிகாரிகள் நல்ல அதிகாரிகளை எல்லாம் இந்தப் பொதுப் பணிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பினை நல்கிய தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, முதல் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கல்வித் தலைப்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தமிழக முதல்வர் அடிச்சடி சொல்வது போல், பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்தவர் என்ற காரணத்தினால்,

[திரு. எஸ். ராகவானந்தம்]

[29th August 1970]

பின்தங்கிய வகுப்பாருக்கு நல்ல பல சலுகைகளைச் செய்து வருகின்றார்கள். உசிலம்பட்டியில் பகம்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் பெயரால் இருக்கக்கூடிய கல்லூரிக்கு ஏற்கெனவே “எஜுகேஷனல் கிராண்ட்” என்ற வகையில் 1,50,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேக் வார்டு கிளாசஸ் ஃபண்டிலிருந்து 2 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் யாதவ கல்லூரிக்குத் தர வேண்டுமென்று ஒரு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது (நான் ஒரு யாதவன்). அந்தக் கல்லூரியும் இப்பொழுது நல்ல முறையிலே நடந்துகொண்டு வருவதும், அதன் கல்நாட்டு விழாவிற்கே தமிழக முதல்வர்தான் வந்தார்கள் என்பதையும் பலரும் அறிவார்கள். ஆக 3 லட்ச ரூபாயையும் அவர்கள் விரைவிலே கொடுக்க வேண்டும். இரண்டாவது ஆண்டாக பி.காம்., பி.ஏ.யும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இரண்டு லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், தான் யாதவன் என்றும் திரு. ராகவானந்தம் குறிப்பிட்டார். நான் இரண்டு லட்சத்தைக் கொடுக்க முடி“யாதவகை” இப்பொழுது இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : நான் பேசும்போது தொழில் அமைச்சர் யார் என்று கேட்டதாலே சொன்னேன். அன்று முதல் எப்பொழுது மே நான் உரிமையோடு கேட்பது வழக்கம். அவர்களும் உரிமையோடு இல்லை என்று சொல்வார்கள். இருந்தாலும் இரண்டாவது துணைமானியக் கோரிக்கையில், ஜெனரல் பட்ஜெட்டுக்கு முன்னால் செய்து கொடுத்தால் நல்லது. அந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் இப்பொழுதே மதுரை யூனிவர்சிட்யிலே 5வது இடத்தைப் பெறுகின்ற அளவில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே அதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். பி.யு.சிக்கு அந்தக் கல்லூரிக்கு 50 ரூபாய்தான். எஸ்.ஐ. இ.டி. கல்லூரிக்கு 80 ரூபாய் ஃபீஸ் காம்பென்சேஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் அவர்கள் விரைவிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் பேசும் போது, போக்குவரத்து மானியத்திலே டிசென்ட்ரலைசேஷன் — அது காந்தியாரே சொன்னது போல், சர்க்கார் வந்து கிராமத்திற்கே போக வேண்டும் என்று— அந்த அளவிலே 4 ரீஜன்கள் பிரித்து, நாகர்கோவில், திருச்சி, சேலம், சென்னை, நான்கும் 4 ஜாயிண்ட் டைரக்டர்களைவைத்து இப்பொழுது மிகத் திறமையாக நடைபெறுகிறது. தொழிலாளர்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளை அணுகித் தீர்ப்பதற்கு நல்ல முறையிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அடிஷனல் ஸ்டாஃபும் சேங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். திரு. டி. வி. வெங்கட்டராமன், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் டைரக்டராக இருந்தபோது கேட்டேன், நீங்கள் என்ன இப்படியே போட்டு வைத்திருக்கிறீர்களே, தொழிலாளர் பிரச்சனை—இக்கனைட்டபிள் பிராப்ளம்— ஆச்சே, என்று. அவர் சொன்னார் “ஸ்டாஃப்” இல்லை என்று. இப்பொழுது கழக ஆட்சி வந்தவுடனே

29th August 1970]

[திரு. எஸ். ராகவானந்தம்]

அடிஷனல் “ஸ்டாஃப்” அதிகமான ஊழியர்கள் போட்டிருப்பதன் காரணமாக விரைவிலே “ஃபைல்ஸ்” எல்லாம் போகின்றன. கோரிக்கைகள் விரைவிலே தீர்வதற்கும் அது உதவியாக இருக்கும். அதைக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் ஒரு கேலியாகச் சொன்னார். அப்பொழுதே சொன்னேன் குறுக்கிட்டு. எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்துவிட்டது. பொதுவாக சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் என்றால், முதலாளி காங்கிரஸ் என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள். நான்கூட அப்படித் தான் நம்புகிறேன். அதை உறுதிப்படுத்திவிட்டார் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள். தொலைதூரம் போகக்கூடிய பஸ்ஸைத் தனியாருக்கே விட்டு விடுங்கள் என்றால், டிரான்ஸ்போர்ட் பாயிண்ட்படி பார்த்தால், சிடி பஸ்ஸில் “லாஸ்”, தொலைதூரம் போகிற பஸ்ஸிலேதான் “பிராஃபிட்”.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, அவரைக் குறுக்கிட்டுக் கேட்கும்போது அவரே பதில் சொன்னார். இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம், கட்சியை இழுக்கவேண்டாம் என்று. அந்த அளவுக்கே நண்பர் திரு. ராகவானந்தம் பேசினால் நன்றாக இருக்கும். அனாவசியமாக சிண்டிகேட் என்றும் காங்கிரஸ் என்றும் பேசவேண்டாம்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : அது பெரிய பிரச்சனை. ஒரு பொதுத் துறையிலே நடந்துவருகிறது என்றால், அதை லாபமாக்க ஆலோசனை சொல்வதுதான் நல்லது.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த டிரான்ஸ்போர்ட்டை “நேஷனலைஸ்” பண்ணுவதற்குக் கர்த்தாவாக இருந்ததே காங்கிரஸ் அரசாங்கம். அவர்கள்தான் “நேஷனலைஸ்” பண்ணினார்கள். அப்படி இருக்கும் போது, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் “நேஷனலைஸ்” பண்ணக் கூடாது என்று பேசமாட்டார். சொந்த அபிப்பிராயத்தை அவர் சொன்னார். நீங்கள் குறுக்கிட்டுக் கேட்டீர்கள். அவர் பதில் சொல்லி விட்டார் சொந்த அபிப்பிராயம் என்று.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல்கலை தேசியமயமாக்குவது என்கின்ற கொள்கை காங்கிரஸின் பூர்வீகமான கொள்கை என்று சொன்னதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அந்தப் பூர்வீகமான கொள்கைக்கு எதிராகத்தான் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் பேசியிருக்கிறாரே தவிர, அது அவரது சொந்த அபிப்பிராயம் என்ற முறையிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளக்கிவிட்ட பிறகு, திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. அது திரு. எத்திராஜுலு அவர்களின் சொந்தக் கொள்கை. தங்கள் சொந்தக் கொள்கையைச் சொல்வதன் மூலம் நல்ல கொள்கை வைத்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அப்படிப் பட்டவர்கள் மாசு தேடாமல் இருப்பது நல்லது.

[29th August 1970]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் வீட்டிலே நாய் ஒரு குட்டி போட்டது. அந்தக் குட்டியை அதுவே சாப்பிட்டு விட்டது. குட்டியைப் போட்ட நாயே குட்டியைச் சாப்பிட்டுவிட்டது. ஆகவே கொண்டு வந்த கொள்கையை அப்படி ஒரு எண்ணத்திலே சொல்லியிருக்கலாம். இப்பொழுது அதற்கு மாறாக இப்பொழுது இருக்கிற சூழ்நிலைக்குப் பேசலாம் அல்லவா? எனக்கு ரொம்ப “ஷாக்” லாபம் வரக்கூடிய பிரைவேட் செக்டாருக்கு விட்டுவிட வேண்டும் என்பதாலே. இப்பொழுது இந்த டிசென்ட்ரலைசேஷனாலே சிறந்த முறையிலே வேலை நடைபெறுகிறது.

அடுத்து, இந்த மானியத்திலே சின்ன கோரிக்கை, கலெக்ஷன் இன்சென்டிவ்ஸ், பீக் அவர் டிராஃபிக்குக்கு இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போட்டுவிட்டால், 25 பேருக்குமேல் ஏற்றக்கூடாது என்று ஒரு கிளர்ச்சி வருகிறது. ஒரு பக்கம் ஏற்று என்கிறார்கள். வேறு பக்கம் ஏற்றாதே என்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஏற்றவேண்டும். ஏன் என்றால் அதிக பஸ் விட முடியாது என்று சொல்லும்போது, ஏற்றிக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் “பீக் அவர்” அதாவது காலை 8 முதல் 11 வரை, மாலை 4 முதல் 7 மணி வரை இரண்டு கண்டக்டர்கள் போட்டு கலெக்ஷன் போனசும் கொடுத்தால், இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்த்து விடலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : டிக்கட்டே வாங்க முடியாமல் பணத்தைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு இறங்கிப் போகிறார்கள்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : போனமுறை பேசும்போது, டிக்கட் இல்லாதவர்களுக்கு ரயில்வேயில் செய்வதுபோல் “ஃபைன்” போட வேண்டும் என்றேன். இப்போது “ஆர்டர்ஸ்” போட்டிருக்கிறார்கள். 10 பைசாவுக்கு, 10 பைசா “ஃபைன்” என்றால், வருமானம் வரக்கூடியதாக இருக்காது. “மினிமம் பெனல்டி” ஒரு ரூபாய் என்று இருக்க வேண்டும். டிக்கட் இல்லாவிட்டால், 10 பைசாவுக்கு 20 பைசா தானே என்பார்கள். ரயில்வேயில் “மினிமம் பெனல்டி” 10 ரூபாய், டிக்கட் இல்லை என்றால். இங்கே டிக்கட் இல்லை என்றால், ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் “பெனல்டி” என்றால், எப்படியாவது டிக்கட் வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பிரயாணிகளுக்கு வந்துவிடும். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல், கல்லூரிப் பிரச்னை முக்கியமான பிரச்னை, தமாஷாகச் சொல்வார்கள், அது மாதிரி இல்லாமல் செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இரண்டாவது துணை மானியக் கோரிக்கையிலே இடம் பெறும் என்று கருதி இந்த அளவோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

6-10
p.m.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 31st August 1970.

The House then adjourned.